

Sygn. akt VIII U 921/15

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 sierpnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Kalinka
Protokolant:	Korneliusz Jakimowicz

po rozpoznaniu w dniu 13 sierpnia 2015 r. w Gliwicach

sprawy J. B. (B.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 27 maja 2015 r. **nr** (...)

1. oddała odwołanie;

2. przekazuje do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. wniosek ubezpieczonego J. B. o prawo do emerytury na podstawie artykułu 184 w związku artykułem 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

(-) SSO Teresa Kalinka

Transkrypcja uzasadnienia wygłoszonego

w dniu 13.08.2015 r. w sprawie VIII U 921/15

w zakresie znaczników czasowych 00:03:30 - 00:10:33.

	x (...) VIII U 921 15 54 (...) (...) (...) (...) X.mp4
--	---

* * * * * początek tekstu

Przewodniczący 00:00:00.000]

Decyzją z dnia 27 maja 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu J. B. prawa do emerytury na podstawie artykułu

114 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Organ rentowy wskazał, że ubezpieczony nie przedłożył żadnych nowych dowodów mających wpływ na zmianę decyzji z dnia 10 października 2011 roku.

Na podstawie dowodów dołączonych do wniosku przyjął, że na dzień 1 stycznia 1999 roku odwołujący udowodnił 20 lat 6 miesięcy i 26 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Ubezpieczony w odwołaniu domagał się zmiany decyzji.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji. Podniósł, że ubezpieczony udowodnił ponad 15 lat pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią, tym samym wiek emerytalny można obniżyć o 7 i pół roku, co daje wiek 57 i pół roku. Odwołujący w dacie składania wniosku o emeryturę miał ukończone 53 lata i 8 miesięcy, zatem nie ukończył wymaganego wieku emerytalnego. Ponadto nie udowodnił na dzień 31 grudnia 1998 roku 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. B. urodził się (...), jest uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, w dniu 26 września 2011 roku złożył wniosek o emeryturę.

Decyzją z dnia 1 października 2011 roku odmówiono prawa do emerytury na podstawie artykułu 184 w związku z artykułem 39 Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, bowiem do dnia 1 stycznia 1999 roku ubezpieczony

nie osiągnął, osiągnął 25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego, a wyliczony okres pracy pod ziemią wyniósł 15 lat 3 miesiące i 9 dni. Wniosek o prawo do emerytury ubezpieczony ponowił w kwietniu 2015 roku nie przekładając żadnych nowych dowodów. Decyzją z dnia 23 kwietnia 2015 roku dokonano przeliczenia renty, bowiem okres składkowy wyniósł już 30 lat i 2 miesiące, a okres nieskładkowy 1 rok i 10 miesięcy. Ustalono, że ubezpieczony pracował pod ziemią w Kopalni (...) od 17 października 1984 roku do 28 lutego 1986 roku i w Kopalni (...) od 12 marca 1986 roku do 14 września roku 2000. Innych okresów pracy górniczej nie posiada. Ogólny staż pracy odwołującego do dnia 1 stycznia 1999 roku wyniósł 20 lat 6 miesięcy i 26 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt emerytalno-rentowych ubezpieczonego i tym dowodom dał wiarę.

Sąd zważył, co następuje:

Bezsporne w sprawie jest, że decyzja o odmowie prawa do emerytury z dnia 9 października 2011 roku, przepraszam, 10 października 2011 roku jest prawomocna i ustalenia organu rentowego, że ogólny staż okresów składkowych i nieskładkowych do dnia 1 stycznia 1999 roku wynosi mniej niż 25 lat, a okres pracy górniczej 15 lat i 6 miesięcy, są prawidłowe. Podstawę wydania zaskarżonej decyzji stanowił artykuł 114 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Zgodnie z ustępem 1. powołanego przepisu prawo do świadczenia lub wysokość pole... ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub

z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawnione okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość. Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie nie istniały przesłanki do wznowienia postępowania w sprawie o emeryturę,

do której ubezpieczony mógłby nabyć na podstawie artykułu 39 w związku z artykułem 184 z Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Należy zwrócić uwagę, że decyzja z dnia 10 października 2011 roku dotyczyła prawa do emerytury na podstawie wyżej powołanych przepisów. Ubezpieczony nie miał wówczas ukończonych 55 lat, a organ rentowy rozpoznając wniosek o emeryturę z dnia

20 maja 2015 roku odmówił jedynie wznowienia postępowania, natomiast nie rozpoznał wniosku o prawo do emerytury, do której ubezpieczony hipotetycznie nabyłby prawo z chwilą ukończenia 55 lat, jako pracownik wykonujący pracę wymienionych w wykazie B Dział IV pozycja 9 do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Sąd Ubezpieczeń Społecznych jest związany zakresem zaskarżonej decyzji. W związku z tym przekazał do rozpoznania organowi rentowemu wniosek ubezpieczonego o prawo do emerytury, do której hipotetycznie mógłby nabyć prawo z chwilą ukończenia 55 lat.

W zakresie oddalającym odwołanie wyrok wydano na podstawie artykułu 477 (14) paragraf 1 Kodeksu postępowania cywilnego, natomiast w punkcie 2. wyroku orzeczono na podstawie artykułu 477 (10) paragraf 2 Kodeksu postępowania.

Przepisywanie. (...)- (...)

Zatwierdzono transkrypcję dnia 1 września 2015 r.